

Dosarul nr. 2ra-174/21

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Cantemir) Sv. Caitaz

Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Roșu Mariana, reprezentată de avocatul Rusev Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Țepordei Maria împotriva Mariane Roșu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 08 septembrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Roșu Mariana și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Cahul, sediul Cantemir din 31 mai 2019,

c o n s t a ț ă :

La 12 martie 2019, Țepordei Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariane Roșu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Țepordei Maria a menționat că la 21 ianuarie 2018, i-a împrumutat pârâtei Roșu Mariana suma de 2 600 euro, fapt pentru care a semnat o recipisă, prin care s-a obligat să restituie suma până la data de 21 aprilie 2018.

Reclamanta a relatat că în termenul stabilit, pârâta nu a restituit suma împrumutată, astfel la 16 ianuarie 2019 a expediat în adresa acesteia o somație privind restituirea datoriei în termen de 5 zile, însă care a rămas fără răspuns.

Reclamanta Țepordei Maria a solicitat încasarea de la Roșu Mariana a sumei de 2600 euro cu titlu de datorie, încasarea sumei de 345 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Cahul, sediul Cantemir din 31 mai 2019, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Țepordei Maria.

S-a încasat de la Roșu Mariana în beneficiul Mariei Țepordei suma de 2 600 euro cu titlu de datorie și suma de 345 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, echivalentul în lei moldovenești la data achitării conform ratei de schimb a BNM.

S-a încasat de la Roșu Mariana în beneficiul Mariei Țepordei suma de 1 731 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 21 ianuarie 2018, Țepordei Maria i-a acordat pârâtei Roșu Mariana un împrumut în sumă de 2 600 euro, pe un termen de până la 21 aprilie 2018, fapt confirmat prin recipisa semnată de părți.

De asemenea, instanța de fond a constatat că contrar obligației asumate, pârâta Roșu Mariana nu a restituit reclamantei suma împrumutată în termenul stabilit, iar încercările ultimei de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară, nu s-au soldat cu succes – somația expediată la 16 ianuarie 2019 a rămas fără răspuns.

Astfel, prima instanță a concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de Țepordei Maria este întemeiată și urmează a fi admisă, cu încasarea sumei de 2 600 euro cu titlu de datorie și suma de 345 de euro cu titlu de dobândă de întârziere pe perioada 21 aprilie 2018 – 01 martie 2019, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 08 septembrie 2020, s-a respins apelul declarat de Roșu Mariana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 31 mai 2019.

La 09 decembrie 2020, Roșu Mariana, reprezentată de avocatul Rusev Serghei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Recurenta Roșu Mariana, în motivarea recursului a invocat că cauza a fost judecată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Astfel instanța de apel, prin încheierea din 18 mai 2020, a dispus repunerea în termen a apelului declarat pe motiv că nu a cunoscut despre inițierea cauzei.

Deci, recurenta a specificat că deși instanța de apel a constatat că nu a cunoscut despre litigiul în cauză, prin decizia contestată a dispus respingerea apelului, fapt prin care a încălcat prevederile art. 385 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă – cauza urma a fi restituită la rejudecare în instanța de fond.

Or, recurenta a susținut că unul din motivele cererii de apel l-a constituit dorința de a înainta cerere reconvențională privind declararea nulității recipisei din 21 ianuarie 2018.

Prin urmare, recurenta a specificat că instanța de apel urma să restituie cauza la rejudecare în prima instanță pe motivele încălcării drepturilor procedurale și acces la justiție.

La 21 decembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimă copia recursului, fiind recepționată de Țepordei Maria la 24 decembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 119).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 08 septembrie 2020, iar la 15 octombrie 2020, recurenta a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt conformat prin avizul de recepție (f.d. 83).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 09 decembrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Roșu Mariana, reprezentată de avocatul Rusev Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Roșu Mariana, reprezentată de avocatul Rusev Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari